

PROGRAM V ADVENTU

DÝŠINA:

pondělí

- 19:00 – modlitby maminek za své děti – fara

úterý

- 17:00 – možnost zpovědi – kostel
- 17:30 – mše sv.
- 18:30 – setkání nad biblí – fara

středa

- 17:30 – mše sv.

čtvrtek

- 5:00 – **rorátní mše sv.**
- 18:30 – přípravy na biřmování

pátek

- 17:00 – adorace, možnost zpovědi – kostel
- 18:00 – mše sv.
- 19:00 – setkání mládeže – fara

sobota

- 17:30 – mše sv.

neděle

- 11:30 – mše sv.
- kafe po mši - fara

TŘEMOŠNÁ:

- nedělní mše sv: 15:00 – dům Exodus

DRUZTOVÁ:

- nedělní mše sv: 9:15 – po mši: 1. neděle v měsíci: biblická hodina, 3. neděle: posezení u kafe – na obecním úřadu

OHLÁŠKY

- Každý čtvrtek v adventu budou v 5:00 ráno **rorátní mše sv.** ve ztemnělém kostele za svitu svíček. Po nich snídaně na faře. Odpolední mše sv. z tohoto důvodu ve čtvrtek nebudou.
- V úterý 30. listopadu – na svátek sv. Ondřeje - bude v Dýšině **vikariátní konference**, která začne mší sv. v 9:00 s většinou kněží našeho vikariátu. Pokud můžete, přijďte, prosím. Prosím také o laskavé napečení buchet. Odpoledne mše sv. nebude, ale setkání nad biblí v 18:30 se koná.
- V pátek 3. prosince na setkání mládeže v 19:00 zavítá Koinonia Jan Křtitel – společenství křesťanů z Litic.
- V sobotu 4. prosince se od 10:00 koná **setkání dětí farnosti**. Sraz je na dýšinské faře. Zveme i rodiče.
- V neděli 5. prosince přijde po mši sv. do dýšinského kostela **sv. Mikuláš**. Rodiče prosíme, aby připravili pro své děti drobné dárky. Mládež farnosti při té příležitosti zahraje scénku ze života sv. Mikuláše.
- Ve středu 8. prosince je slavnost **Neposkvrněného početí Panny Marie**. Před mší sv. v 17:00 bude v dýšinském kostele modlitba růžence.
- Ve čtvrtek 9. prosince se v 18:30 koná na obecním úřadu v Dýšině další setkání z cyklu **Bez vytáček o křesťanství** určených především pro nevěřící a hledající. Do sálu v prvním patře se dostanete po schůdkách od rybníka. Tématem bude „**Tajemné slovo advent**“. Prosím, pozvěte své známé.
- V pátek 10. prosince bude v 18:00 v dýšinském kostele zádušní mše sv. za Drahomíru Csaosztovou z Nové Huti.

- V pátek 10. prosince se v 19:00 na dýšinské faře koná veřejné **zasedání farní rady**.
- V sobotu 11. prosince bude na dýšinské faře **celodenní adventní duchovní obnova**, kterou povede Mons. Josef Žák. Oběd bude zajištěn.
- V neděli 12. prosince budeme v 17:00 na faře **glazovat figurky** keramického betlému, které jsme v listopadu vyrobili. Betlém pak bude vystaven o Vánocích v kostele a po svátcích nabídnut k prodeji, abychom vydělali na další rok studia naší adoptivní indické dcery Marie Shalini Kumar.

Římskokatolická farnost Dýšina
si Vás dovoluje pozvat
každý druhý čtvrtek v měsíci
na **cyklus otevřených besed**
s dýšinským farářem Pavlem Petrašovským
„**O KŘESŤANSTVÍ BEZ VYTÁČEK**“
určených pro všechny, věřící i nevěřící.

Říjnová beseda bude na téma:

TAJEMNÉ SLOVO ADVENT

- čtvrtek 9. prosince 2010
- od 18:30 do 19:30
- sál v prvním patře Obecního úřadu Dýšina - vstup po venkovních schůdkách od rybníku

T E R N O 101

zpravodaj farního obvodu
Dýšina – Druztová – Třemošná
28. 11. 2010 – 1. neděle adventní

Je to právě rok, co jsme o loňské první neděli adventní znovuobnovili vydávání Terna. Náhoda tomu navíc chtěla, že tímto číslem navíc Terno vstupuje do druhé stovky počtu svých vydání. Jako bonus jsme pro Vás toto číslo rozšířili o další čtyři stránky. Přejeme příjemné čtení. A především požehnaný advent.

www.farnost-dysina.wz.cz
P. Pavel Petrašovský, tel.: 737 815 525, boyda@centrum.cz

Advent

Adventus znamená příchod. Advent má vnést do života člověka rozměr očekávání příchodu Pána. Nejprve toho druhého příchodu, na konci časů. A pak má být jako příprava na Vánoce i očekáváním prvního příchodu Pána v betlémské stáji. To je zvláštní. Na chvíli jako by se zapomělo na to, že Pán už přišel mezi nás, že už hlásal Boží království a už umřel na kříži a vstal z mrtvých a vstupujeme do situace, jako by tohle ještě neplatilo. Očekáváme jeho narození.

Liturgie nám v evangeliích adventní doby nabízí, abychom využili pozvání vstoupit do příběhu dvou postav, pro které nejméně platilo, že čekají na příchod Páně. Tou první je Jan Křtitel, hlásající, že příchod Mesiáše už je na spadnutí. Tou druhou je Panna Maria nosící Ježíše ve svém lůně.

Myslím, že maminky děti tomu musí rozumět lépe než kdokoliv jiný. Vědí, co to znamená nosit někoho pod srdcem, poznávat ho, aniž by věděli, jakou má brvu očí nebo vlasů a kolik má deka nad tři kila. Dítě těhotné ženy už je na světě, ale ještě se nenarodilo, už o sobě dává vědět, i když ho nelze vidět očima, maminka ho poznává víc srdcem než smysly.

Těhotná Panna Maria taky poznávala Ježíše - Božího Syna, který jí byl zvěstován - jako toho, kdo je už ukryt v jejím lůně, koho nosí pod srdcem, ale ještě ho nemůže smysly vnímat. Už je tady, ale přesto ještě musí očekávat jeho příchod.

Je to podobné jako v mnoha situacích života, kdy je nám odepřeno poznávat Pána přímo, kdy jako by se nám ukryl, kdy se může zdát, že někde nezasáhl, kde zasáhnout měl. Ale člověk přesto přese všechno ví, že on je tady. A že ho mohu poznávat víc srdcem než smysly.

P. Pavel

Maria gravida – zobrazení těhotné Panny Marie.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Koncert varhan a fléten

V sobotu 20. ledna se konal v kostele koncert duchovní hudby. O hudební produkci se postarali varhaník Jaroslav Brož a flétnistky Hana Pumrová a Magdaléna Škaloudová. Během skladeb mohli účastníci vyslechnout tři zamyšlení nad sousoším ukřížování Krista v kostele. Koncert potěšil i poměrně vysokou účastí lidí, kteří na mše sv. do kostela nechodí.

Výroba keramického betlému

O den později, v neděli 21. listopadu, se dýšinská fara proměnila v keramickou dílnu. Nápor lidí byl stejný jako vloni – tedy mimořádný. Fara praskala ve švech. Pod vedením Ireny Brůčkové (její manžel Petr raději na čas emigroval do Ruska) účastníci

vyráběli jednotlivé figurky do keramického betlému, který o Vánocích vystavíme v kostele. V mnoha lidech byly rozpoznány nečekané výtvarné vlohy. Pastýř Libušky Ringehanové nebo oslík pana Bohuslava a jeho dcery Báry se staly terčem všeobecného obdivu. Ale i ostatní figurky se velmi povedly a pokud nepopraskají v peci, bude letošní keramický betlém opět moc krásný. Díky všem, kdo se účastnili, a především manželům Brůčkovým za organizaci této pro ně velmi organizačně náročné akce.

Stránka pro děti: Čemu nás učí advent?

Advent je doba očekávání. Připravujeme se nejen na Ježíšovo narození o Vánocích, ale i na jeho druhý příchod na konci světa. Svätý Pavel nám dává v jednom ze svých listů jednoduchou, ale zaručenou radu, jak se na obojí příchod Pána připravit. Dozvíš se ji z tajenky. Postupuj podle čísel od 1 do 26 a do každého okénka doplň vždy první písmeno daného obrázku.

23 24				
22		25		26
21	i	[shoe]	[window]	[star]
[candle]				
20	19	18	17	16
i	[alarm clock]	í	[sailboat]	e
11	12	13	14	15
y	[bread]	[table]	[house with cross]	[tree]
10	9	8	7	6
[book]	[angel]	[flower]	[bag]	[plate]
1	2	3	4	5
[lightbulb]	i	[angel]	[shepherd]	e

Tajenka: _____

I v letošním adventním čase se tedy společně vydáváme na cestu k Betlému. A aby se tohle naše putování ani letos nezměnilo jen v pečení cukroví, těšení se na sníh a nadílku pod stromečkem a abychom se opravdu dobře připravili na Vánoce, dejme si na dobu adventní předsevzetí. Mělo by to být něco, konkrétního, o čem si můžeme každý večer říci, zda se nám to podařilo splnit. Pokud ano, můžeme si vybarvit a nalepit jednu ovečku na cestě do Betléma. S takovouhle cestičkou pak určitě ani letos nezabloudíme.

vaše Tereza ©

Adventní nápady pro ty, kdo umí...

Štola pro adventní rozjímavce

150g rozinek
100g kandovaného ovoce
250g másla nebo jiného tuku
500g hladké mouky
1 prášek do pečiva
2 vejce
325g moučkového cukru
1 vanilkový cukr
250g tvarohu
špetka soli
1 lžíce rumu
125g nasekaných
oloupaných mandlí nebo
ořechů

Tento recept je vhodný pro všechny, kteří, doufejme že pro intenzivní duchovní přípravu na Vánoční svátky, zadělají štolu až na poslední chvíli - tahle je totiž hned k snědku...

Postup:

Rozinky omyjeme a necháme okapat. Zatím si nejednoduše nakrájíme kandovanou citrónovou kůru. V míse smícháme mouku s práškem do pečiva a uprostřed uděláme důlek. Vejce utřeme s třetinou cukru a vanilkovým cukrem a tuto směs nalijeme do vytvořeného důlku. Přidáme tvaroh, špetku soli, rum a nakonec na kousky nakrájený tuk. Vypracujeme hladké těsto, do kterého nakonec přimícháme rozinky, kandovanou citrónovou kůru a mandle. Těsto přikryjeme čistou utěrkou a necháme na teplém místě přibližně 30 minut. Těsto na pomoučeném vále vyválíme do obdélníku silného asi 3cm o rozměrech cca 30x40cm. Delší stranu přehneme tak, aby se po straně vytvořil žlábek typický pro štolu. Pak ji opatrně přeneseme na plech vyložený pečicím papírem a v předehřáté troubě pečeme asi 1 hodinu (el. trouba 200st., plyn st.3). Během pečení štolu potřeme rozpuštěným máslem a jemně sypeme moučkovým cukrem – toto opakujeme celkem 3- 4x.

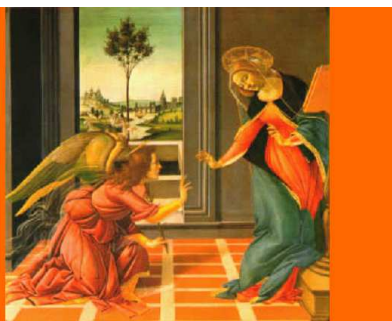
připravila Tereza Koutecká

Netradiční adventní technika – svícný z CDéček

pomůcky: stará použité CDéčka, slupovací barvy na sklo, případně i barvy na sklo profesionální, čajová svíčka, tavná pistole

postup:

- 1) vyberte si CDéčka s nepopsanou stranou a libovolně je pomalujte slupovacími barvami
- 2) nechejte zaschnout
- 3) přilepte tavnou pistolí doprostřed CDéčka čajovou svíčku
- 4) výrobek je hotov

adventní duchovní obnova farnosti

- s Mons. Josefem Žákem
- v sobotu 11. prosince 2010 od 9:00 na faře
- oběd zajištěn
- pokud potřebujete odvoz, volejte 737 814 525

Neposkvřené početí Panny Marie

8. prosince nalezneme v liturgickém kalendáři slavnost Neposkvřené početí Panny Marie. Tato prastará víra církve byla slavnostně vyhlášena papežem Piem IX. dne 8. prosince 1854: „*Nauka, podle níž blažená Panna Maria v prvním okamžiku svého početí, díky zvláštní milosti a výsadě ze strany všemohoucího Boha, s ohledem na zásluhy Ježíše Krista, Spasitele lidského rodu, byla uchráněna od jakékoli poskvrny dědičné viny, je zjevena Bohem, a proto ji musí všichni věřící pevně a trvale věřit.*“

Učení o neposkvřeném početí Panny Marie tedy není, jak se mnozí lidé mylně domnívají, o tom, že Maria z Nazaretu počala Ježíše jako panna, ale o tom, že Panna byla Maria od chvíle, kdy ona byla počata, uchráněna od jakéhokoliv vlivu hříchu.

Papež Pius IX. ve svém prohlášení píše, že se tak stalo „s ohledem na zásluhy Ježíše Krista“, aby tím ukázal, že i Panna Maria, ačkoliv neměla s hříchem společného vůbec nic - Ježíše ke své spáse nutně potřebovala.

Když se Tomáš Halík ve své knize *Oslovit Zachea* zamýšlí nad tím, čím nás slavnost Neposkvřené početí Panny Marie může oslovit, píše:

V liturgii se zpívá nádherná gregoriánská antifona „Tota pulchra es, Maria“ - Maria, ty jsi celá krásná. Nemohu se ubránit dojmu, že psychologickým zdrojem článku víry Neposkvřené početí je přesvědčení, že když Bůh stvořil člověka jako muže a ženu, pak ono neporušené, dokonalé lidství potřebujeme vidět nejen v jeho mužské verzi, na Ježíšovi, ale i verzi ženské - na jeho matce.

Díváme-li se na Marii, vidíme neporušený obraz ženství; vidíme ženu tak, jak byla v Božím plánu. Na mnoha ženách můžeme pozorovat, co se sebou – s větším či menším zdarem - udělaly podle svého osobního vkusu či podle vkusu své doby a své společnosti.

Na Marii vidíme vkus Hospodinův. Dovolte mi poznamenat, že čím déle medituji o Matce Páně, tím víc Stvořitelův vkus oceňuji.

V půvabné knížce jednoho známého biologa jsem četl tuto úvahu: Kdyby se naše planeta měla setkat s nějakou mimozemskou civilizací, tak by bylo krásné a dobré, kdybychom jako první signál vysílali Bachovu hudbu, protože ta je patrně tím nejkrásnějším a nejvznešenějším, co bylo na této planetě v celých jejích dějinách lidským duchem vytvořeno. Mohla by tedy být tím, čím bychom mohli ty neznámé bytosti hned napoprvé oslovit a trochu se pochlubit. Napadla mne hned jedna pošetilost: kdybychom se teď dozvěděli, že naše dějiny právě končí, co anebo koho bychom vybrali, aby našim jménem vyšel vstříc Soudci světa?

Když chtěl Hospodin sám oslovit lidstvo a poslat do našich dějin své Slovo, pak nalezi na naší planetě jedno místo, kudy se mu zalíbilo vejít: a tím místem byla Maria, nepatrná dívka z galilejské vesnice. Prastarý křesťanský hymnus *Te Deum* zpívá doslova: *Non horuit virginis uterum* – Nezhrozil se lůna panny.

Když Pán hledal, kudy k nám vejít, nalezl její otevřené srdce. A když nás chce oslovit, každého z nás, tak možná hledá právě tento mariánský bod v našem životě.

Svatá Barbora - svátek 4. prosince

Svatá Barbora žila ke konci 3. století v Nikomedii (v dnešním Turecku). Byla dcerou zámožného šlechtice jménem Dioskuros. Byla velmi krásná, učená a bystrá. Nejbohatší a nejhezčí mladíci z města se o ni ucházeli, ale ona cítila, že musí být ještě něco většího a všechny je odmítala. Chodila mezi křesťany, kteří se schovávali před císařským pronásledováním, a snažila se pochopit jejich víru, až dospěla k poznání, že našla to, co hledala.

Její otec byl fanatický nepřítel křesťanů a snažil se, aby se dcera s nimi nestýkala. Dal proto postavit u domu věž a do ní Barboru zavřel. Během stavby na krátký čas odjel a Barbora mezitím přikázala dělníkům, aby místo dvou oken udělali tři. Po návratu se Dioskuros ptal dcery, co to má znamenat, a ona mu odpověděla, že je to symbol Trojice a že se nechala pokřtít. Když ji chtěl otec zbit,

otevřela se prý země a dívku ukryla.

Později otec odvedl Barboru k místodržícímu, který ji dal zbičovat. Barbora myslela na Kristovo bičování a to své vnímala jako hlazení pavími péry. V noci se jí zjevil Kristus a zahojil její rány. Když druhý den mučitelé neviděli stopy po bičování a Barbora dosvědčovala Kristovu moc, nevěřili. Místodržitel dal Barboru bít kyji, pálit pochodněmi a jinak krutě mučit. Znetvořenou ji chtěl hnát ulicemi. Objevil se však anděl a zakryl její krvácející tělo bílým oděvem. Když bylo vidět, že mučením ničeho nedosáhnou, byl vydán rozkaz usmrtit Barboru mečem. Tento čin vykonal Barbořin otec. Vzápětí byl sám zabit bleskem. Stalo se to roku 306, kdy vládl císař Galerius Valerius Maximin, jeden z nejkrutějších pronásledovatelů křesťanů.

Je patronkou: věží, horníků, sedláků, architektů, stavebních dělníků, pokrývačů, zedníků, slévačů (zvonů), kovářů, kameníků, tesařů, hrobníků, zvoníků, kloboučníků, kuchařů, řezníků, dívek, zajatců, dělostřelectva, pevností, hasičů, umírajících, proti ohni, proti bouři, proti horečce a proti moru, pomocnice v nouzi.

Atributy: Kalich s hostií, věž se třemi okny, meč, někdy pochodeň, páv nebo malá postava Dioskura u jejích nohou.

připravil Jan Blažek -
Srov. <http://www.abcsvatych.com/mesice/a12/prosinec4.htm>

oltář sv. Barbory v dýšinském kostele

Adventní příběh

Třináctiletý Frank Wilson se sice smál a radoval s ostatními, ale v duchu šťastný nebyl. Dostal všechny dárky, které si přál, to ano, a také se mu moc líbilo, že k nim na přijeli jako vždycky příbuzní a strejda se přestrojil za svatého Mikuláše, aby mu dal dárky od celé rodiny.

Přesto nebyl Frank šťastný, protože to byl první Mikuláš, kterého trávil bez svého bratra Steva. Ten rok ho totiž zabil bezohledný řidič. Frankovi Steve moc scházel. Byli dobří kamarádi.

Rozloučil se proto s příbuznými a rodičům řekl, že jde za kamarádem, odkud se vrátí pěšky. Venku byla zima, a tak si oblékl nový dárek - vlněnou kostkovanou bundu, která se mu moc líbila. Všechny ostatní dárky si naložil na sáňky. Frank vyrazil z domova a doufal, že najde vedoucího svého skautského oddílu. Byl to velice moudrý člověk, duševně bohatý, ale bydlel v odlehlé části města - v Bytech - kde žili jen ti nejchudší, a živil sebe i rodinu příležitostnými pracemi. Naneštěstí nebyl doma, a tak se Frank zklamaně vydal na cestu zpátky. Pomalu šel ulicí a tu a tam zahlédl za rozsvícenými okny malých domečků zapálené svíčky. Za jedním oknem však uviděl jen zašedlou místnost, v níž sedělo smutně několik dětí. V té chvíli dostal nápad - ještě dneska nevykonal žádný dobrý skutek. V náhlém popudu zaklepal na dveře. „Ano?“ ozval se uvnitř smutný hlas. „Mohl bych dál?“ „Samozřejmě,“ odpověděla žena, a když uviděla sáň plné dárků, napadlo ji, že Frank asi dělá dobročinnou sbírku, „ale já ti nemůžu dát ani peníze, ani žádné dárky. Nemám nic ani pro svoje vlastní děti.“ „Proto jsem přišel,“ odpověděl Frank. „Vyberte si, prosím, z těch saní dárky pro vaše děti.“ „Ale!“ vykřikla ohromeně paní a s vděkem dodala: „Pán Bůh ti zaplatí!“ Vybrala si pár sladkostí, hru, letadélko a skládačku. Když si vzala i novou skautskou svítilnu, Frank málem vykřikl.

Franka ta návštěva dojala, měl z ní dobrý pocit a v srdci ucítil záblesk radosti. Poznal, že jeho žal není jediným zálem na světě. Než prošel celou chudinskou čtvrtí, rozdal i všechny zbývající dárky. Vlněnou kostkovanou bundu daroval promrzlému chlapci. Čím víc se blížil k domovu, tím se mu šlo hůř. Byla mu zima a cítil se nesvůj. Jak jenom rozumně vysvětlí rodičům, že rozdal všechny dárky? Jak to říct, aby ho pochopili?

„Kdepak máš dárky, synku?“ zeptal se otec, když Frank vstoupil domů.

„Rozdal jsem je.“

„Letadlo od tety Susan? Bundu od babičky? Baterku? Mysleli jsme, že se ti dárky líbily.“

„Líbily, líbily se mi,“ odpověděl Frank sklesle.

„Ale Franku, jak jsi mohl jednat tak zbrkle?“ zeptala se matka. „Jak to vysvětlíme příbuzným? Strávili přece tolik času vybíráním dárků a kupovali je s láskou.“

Otec promluvil pevným hlasem. „Sám sis vybral, Franku. Na jiné dárky peníze nemáme.“

Bratr pryč, rodiče zklamaní - Frank se najednou cítil strašně osamocený. Nečekal za svůj čin žádnou odměnu, protože věděl, že dobrý skutek by vždycky měl být sám o sobě tou nejlepší odměnou - jinak by se poskrvil. Proto nechtěl žádný dárek znovu. Pochyboval jen, jestli ještě vůbec někdy v životě pocítí nějakou radost. Myslel, že dnes večer ji zažil, ale byl to jen prchavý okamžik. V posteli pak dlouho myslel na bratra a plakal, až se unavil k spánku.

Ráno sešel dolů do kuchyně, kde rodiče poslouchali vánoční hudbu. Po chvíli se ozval hlasatel: „Přeji vám všem dobré jitro! Včera dětem naděloval svatý Mikuláš. Nejkrásnější zážitek z nadílky jsme se dozvěděli od obyvatel Bytů. Kulhavý chlapec dostal úplně nové sáňky, jiný teplou vlněnou kostkovanou bundu a i od dalších rodin z Bytů jsme slyšeli, že jejich děti dostaly včera dárky od mladíka, který neprozradil svoje jméno. Nikdo neví, kdo to je, ale děti z Bytů tvrdí, že je to určitě posel samotného svatého Mikuláše.“

Frank ucítil na ramenou tátovy ruce a maminka se na něj usmívala skrze slzy. „Proč jsi nám to neřekl? Nenapadlo nás to. Jsme na tebe opravdu hrdí, Franku.“

